

[Niels Eriksen.]

udlånslovsforslaget fremsættes før december. Også det ved jeg, og jeg ved også, at der har været mange år, hvor det først er blevet fremsat hen i december — men det er en sag for sig. Jeg er absolut tilhænger af, at vi får lovforslagene i god tid, men i år foreligger der en ny situation. Den højtærede landbrugsminister har selv i landbokommissionen gang på gang presset på for at få en betænkning frem, og jeg har i mine ordførertaler hvert år ved behandlingen af denne lovgivning sagt, at vi stiller os afventende, fordi vi gerne vil se, hvad de sagkyndige folk, som er medlemmer af landbokommissionen, og som har forudsætninger for at udtale sig, siger om dette spørgsmål. Landbrugsministeren siger nu, at det er muligt, vi kan få betænkningen inden jul, selv om han ikke ved det med sikkerhed — jeg føler mig i øvrigt overbevist om, at hvis man havde sagt til kommissionen: nu vil vi have betænkningen inden jul, så var den kommet. Er det da så underligt, at jeg havde håbet, at landbrugsministeren ville have afpasset sit udlånslovsforslag derefter eller have fremsat forslag til en ny landbrugslov, som havde relation dertil?

Landbrugsministeren talte om gårde og sagde, at hvis min argumentation var rigtig, ønskede jeg gårde på over 1 000 tdr. land. Det ved landbrugsministeren meget godt at jeg ikke gør. Det er jo sådan, at den moderne teknik — det skal jeg ikke komme dybere ind på — kan tilpasses mange brugsstørrelser, men der er en bundgrænse, hvortil den ikke kan tilpasses, og det er den bundgrænse for brugsstørrelser, vi må finde ud af at få hævet på en sådan måde, at vi virkelig får en landbrugsstruktur, som kan give dansk landboudom tillid til, at der kan blive en fremtid inden for erhvervet.

Niels Ravn: Jeg har først et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Axel Sørensen, der omtalte min stillingtagen til disse problemer omkring landbrugets strukturrationalisering som værende selvopgivende. Det, jeg har givet udtryk for, ærede medlem, med hensyn til brugsstørrelser, med hensyn til udstykningsmuligheder principielt i den nærmest kommende

tid, er for så vidt kun dette, at jeg har følt mig i nogen grad, i høj grad, kan jeg måske endda sige, i overensstemmelse med de synspunkter, den højtærede landbrugsminister i den seneste tid har givet udtryk for både med hensyn til brugsstørrelser og med hensyn til udstyknings fremtidsmuligheder. Det er det, det ærede medlem kalder en selvopgivende linje. Og så må jeg måske føje til efter at have lagt mærke til den stilling, som det ærede medlem har indtaget i dag og måske også i går, at er der nogen, der står på en selvopgivende linje, er det vist netop det ærede medlem, en linje, som man vist nærmest kan kalde den historiske radikalisme.

Den højtærede landbrugsminister har jeg også nogle enkelte bemærkninger til. Ministeren sagde, at vi holdt den samme tale, som vi nu havde gjort i nogle år. Det er måske nogenlunde rigtigt, højtærede minister, men det har dog vist sig, at denne tale har været i overensstemmelse med udviklingen, og det synes jeg i og for sig ikke man skal kritisere os for. Vi har holdt en tale, der har vist, at de synspunkter, vi fremførte i denne sag, var der hold i; det er jo dem, man i dag stort set følger og giver tilslutning til.

Den højtærede minister talte i denne forbindelse om min fordomsfri indstilling. Jeg forstod det sådan, at ordet fordomsfri nærmest skulle sættes i gæseøjne. Jeg vil heroverfor anføre, at såfremt den højtærede landbrugsminister for nogle år siden på disse områder havde været lidt mere fordomsfri, er det muligt, ja, så er jeg næsten sikker på, at vi i dag havde været et stykke videre fremme ad den vej, som udviklingen jo har vist vi skulle gå. Vi har ment, at det måtte være lovgivningsmagtens opgave at være et lille skridt foran udviklingen, at den skulle føre an i den udvikling, der skulle komme, i stedet for at komme haltende bagefter; nu begynder vi altså at registrere en udvikling, som allerede har fundet sted.

Så har jeg en enkelt bemærkning i anledning af det, der er blevet sagt om lovenes overensstemmelse eller måske snarere mangel på overensstemmelse. Den højtærede landbrugsminister citerede det ærede medlem hr. Teichert, der havde sagt, at det stod klart, det stod knivskarpt formuleret,